

Seitsemän

Karitsan hää-wirttä.

Wäntämä hartaan uskontunnustajan seloemo ja
ludantamo.

Porissa, D. Palanderin kirjapainossa,
1880.

Karitsan hää-wirsiä.

Ensimmäinen wirsi.

1 w. Ilta Jesu rakkahin, iloni olet ikuinen, kuin
rauhan liiton kansani tehnyt olet ijankaikkisen!

2 w. Sen kuumall' weri-hielläs' luititit kiltteall' piis-
nallas, mun Jesu, olet nyt omani, ainoa turwa linnani.

3 w. Rakkaani, kuin mun tahteni tannoit täällä
purpura pukua, ja myöskin pääsäs' pyhässä oriantap-
pura kruunua.

4 w. Teit' työtä suurella waiwalla, hyytyneellä, w-
risellä paidalla, walmistit mulle ikuisen onnen, rauhan
ja autuuden.

5 w. Kaikki weltani maksoit sijasani, siitä olenkin
nyt iloisan' kuin tannoit kuorman waijian, saatit mul-
le rauhan makian.

6 w. Tästä laulelen kiitosta riemulla, ja tahtoos'
tyhdyn ilolla; O! Jesu rakas sulhoni, nyt ijäti olen
omasi!

7 w. Mulle kirkon-pantin lahjoitit, synnit' armon me-
teen wajoitit, puhdistit, pestit, kaunistit ja juhla waat-
teella hankitsit.

8 w. Wiele sydänweresi wuodatit, jolla awiokirjan
kirjoitit, perustit liiton ikuisen, sen sydämesäni luititit.

Kaunis ja Hengellinen

W e i s u.

Kaikkele Christi Weljille ja Sisarille
yhdsehoitukseksi.

Minä kulkewainen Matkamies.

Taitan weisata kuin:

O Jesu Christ sä Autuden.

Kokon pannut

H. G. Wallenius.

Painettu tänä Vuona.

W. 1. O Jesu Christ sä Autuden.

v. 1.

Minä kulkewainen Matkamies, Jääks
koto koshden, Jong omi ombi kuollon tie,
Sen läpitse elon kulsien; Ah autta HEN
Jumala, Et auren huudan Sinua, Min
matkan isolla loppu.

v. 2.

Ei ole tämä mailma, Kellenkän koto
wahwa, Siin alat täyty kulkea, Kusa
ijäti olla saadan, Tait pahain paris piis
nasa, Etikkä wanhurskasten seuras, Tai
wahan waldakunmas.

v. 3.

O Jesu Christe armias, Mull' ole
Johdattaja, Täl mailman matkal kulkeisan,
Jhäiseen salamaahan, Punaisen meren ylitse,
Syngiän kowen läpitsi, Jhanal Kaa-
naan maalle.

v. 4.

Kail Taiwan joukko riemulla; Mun
suurel wastian otta, Jota odotan surulla,
Kulkeisan tietä totta, Et pääsen waiwast
kunnian, Taiwan ilon ihanan, Kans kail-
kein pyhäin seuran.

v. 5.

Siel waiwat runsast marjetaan, Kuin
täääl ain kärstä täyty, Elämän wedel juo-
tetaan Sill wiberjäisel niitul, Martyreim
joukos iloita, Saan alat kiitost weisata,
Karitsan häisä ijät.

v. 6.

Mull' leuunu kirkast kullasta Kunnian
Kuningalda annetan, Armost suuresta, ei

Kolme kaunista,

Zumalista ja Hengellistä

W i r t t ä.

Ensimmäinen:

Taiwasa on ilo suuri, *rc.*

XO. E. Kaik' kuin maa päällens' lända, *rc.*

Toinen:

Matka miehet hengelliset, *rc.*

XO. E. O Jesu korkein lohdutus! *rc.*

Kolmas:

Namuna HERRA hartaasti, *rc.*

XO. E. Ah! Herra, älä wihassa, *rc.*

Zurusa prändätyt 1829.

Ensimmäinen:

XO. E. Kaik' kuin maa päällens' lända, *rc.*

Taiwasa on ilo suuri, ja riemu kallis juuri,
siellä weisataan kiitosta Zumalallen aino-
allen, korkeimallen kuningallen, kiitosta ijäti
aina.

v. 2. Siellä Engelit laula, siellä basunat
pauha, siellä riemus raukewat, siellä pyhäät yhä
reitsesti, weisawat iästästi, ilolla voitosta.

v. 3. Siellä Sisaret ja weljet, raklamude-
sta raukewat, siellä on riemu rauhallinen, siellä
kallista Ehtolista, pidetään Taiwallista, siellä
vika koro-maa.

v. 4. Siellä sielut kaunistetaan, siellä pukut
lahjotetan, kallimmasta kullasta; Ehlisäns' Je-
sus lända, morsiamellen suuta anta, ja rakka-
sti spelle.

v. 5. O hmyhytä suurta jitä, etä saada
ytkä kiitää, Pyhäin joukosa, kaitesta päästet-
tynd, mailmasta eroitettuna turmellusesta kans.

v. 6. O sitä rakkautta, o sitä suloisuutta,
o armon wiewoja, o Taiwallista hää-falli, o
kallista pukuani, o kulta kruunua.

v. 7. Waikka täällä synti paina muut mo-
net murhet waiwa, waikka mailma ahdisti,
mutta koska muistu mielen, ilo kuin Taiwasa
liene, niin kärsin mielellän.

v. 8.

Hengellistä Wirttä,

Ensimmäinen Wirsi:

D! tuota Hääsalia, w.

Toinen Wirsi:

Ab! kipua Ja surua Song' w.

Kolmas Wirsi:

Koh't' mustaan hantaaan laskett w.

Neljäs Wirsi:

Jesusen werell' ostetut w.

Viides Wirsi:

Sinä wiisauden wirta w.

Vainettu tänä Wuonna

Ensimmäinen Wirsi.

D! tuota Hääsalia, Josa lapset lausaa, Kruunu pääsä helisee, Palmut käsiis pais-taa :,:

2. Kruunu pääsä paistawa, Josa saad-an nähdä D'rat monen haaraiset, Mastat wälkywäiset :,:

3. D! tuot' silkkipukua Morfiamen yllä, Kuin niin kaunist' käwelee, Kruunu pääsä paista :,:

4. Lehdet siin ain heloittaa, Kukkaiset kans' kaunit, Waattet päällä wälisee Kau-neuden kansa :,:

5. Näin on taiman koreus, Silkistä ja kullast, Ei noi waattet wäsyttä, Waikk' on aina yllä :,:

6. D! tuot' kruunu kallista Morfiamen pääsä; Waikk' on paljon painanut Jesus-tistin päällä :,:

7. Mastat, lehdet, kukkaiset, Kuin nyt kruunus' paistaa, Ne olit weren pisarat Nyt on kullat muutet' :,:

8. Ja ne kaunit waattehet Morfiamen yllä, Sell' ol' Jesus pillattu pillkuiten suusta :,:

Hengellistä Birttä,

Halullisille sieluillen.

Ensimmäinen:

Te vastaudesta syntyneet Jumalan lapset, ic.

Toinen:

Kiitos karkon luolleelle, ic.

Kolmas:

Kiitos Sull kiitos, ic.

Palnettu tänä Wuonna.

Ensimmäinen:

Wesitan omalla nuotilla.

1.

Te vastaudesta syntyneet Jumalan lapset,
Taitelkaat täällä HERRAN wiinamäes,
Waiikka raskaari näkyy teillen ajallinen wai-
wa, Ehtoolla paikkanne marettaa.

2. Te äsken syntyneet ja nuorukkaiset,
Kaswawat uskosa JESUYEN pääl, Sillä us-
kowaiset on wiinapiun orat, Kaswawat
hedelmitä wiina puis.

3. Te harjaantuneet Chreistityt ristin
tiellä, JESUYEN askelia seuraitkaat, Uston
kilwel ja hengen mietal, Wihollista vastaan
sitikaat.

4. Sillä Israelin kansa tääl koosenin
maalla, Huokaten suuresa orjuudes, Sillä
pimeyden päämies Kuningas Faraon, Wai-
waa ja ahdistaa palvelians kans.

5. Mutta HERRAN kansaa ei woi kaa-
taa, Koko pimeyden walda suur, Sillä
luna

Käsi

Hengellistä Wirttä,

Ensimmäinen:

Mig on, mun rakas Lapsen,
Sun re.

Toinen:

Matka-mies hän halus pala,
Määrän re.

TUKUSA, 1828.

Prändatht Frenskellin Kirja-Prändisä.

Toinen Wirsi:

v. 1.

Matka-mies hän halus palaa, määrän
päähän kotihin, juuri niin myös minä ha-
lan, uuteen Jerusalemiin, Siihen oikian
Isän maahan, Johon läri Wapastajan,
ettän kerran pääsen rauhan, näistä siteist
kuoleman.

v. 2.

Wartia! kuing kulu aika, koskas mi-
nun kellon syd; Saang mä iloit siirä paik-
ka, että pian kulu yd, monen päivän ei
tull taida; kuiteng tahto Jumalan, JESUS
sillä wälill loitta, Kruunun häihin karigan.

v. 3.

JESUS Sä kuin astun olet näkhwäi-
fest taivaseen, Sillä viimeis päivän tulet,
kuin on fanot, Pilwisä; JESU älä wiitoy
kauwan, anna matkan joutua; Seuras
olla halan aiwan kaupungisa uudesa.

v. 4.

Kuulu Taiwan weisun ääni, hehgen
uskos Sielusan; Awara se liene Lääni, jo-
ta lakon mielejän, JESU kiinit halun si-
heen; etten waiten weisusta, mielen se nyt
aina liene, pian yhdes weisatan.

v. 5.

v. 5.

Jo sis muutta Sydämeni, Taiwan
ääni korwisan; määrätöin tie käymiseni
uuteen majan tullesan; kiinit Sielun, mie-
len siihen, ett se äänen helinä, Wiepi ylis
kuollon meren, ilman waarat selinä.

v. 6.

Ota waskan silloin huono, morhan
kirkas ylkäinen, pueta yllen täysi luondo,
Jongas alwoit ylkäinen, päätä tyds ja
päätä päiwäs, ijäisxi täyteher; Josa Unt-
ta vuotta aiwan nautit saadan pääteher.

v. 7.

Kiitos-wirttä sitt wast taidan uubell
kielell weisata; Katomattomasy Taiwan,
Laulan wälin pitämät, ilman äänen koros-
tusta, ilman tila waiherust, täysi, täysi,
taikkinainen, nautit saadan Wiinapuust.

K a x i

Hengellistä Wirttä,

sen suruttoman mailman sokeudesta,
kuin ei tunne
Herran Tietä

Ensimmäinen:

Woi katumaton Mailman Syn-
disten, &c.

W. k. Ainoan Jumalan Korkeudes.

Toinen:

S autuus suuri kuin Taimaasa
liene, &c.

Dulasa Prántáttý G. G. Barchilla.

Wesajan kuin: Herran kuollessi wassan annoi.

S! autuus suuri kuin Taimaasa liene
Kaikilla ulos walituill, Eipä sitä aju aja-
tell tiene, Ei woi kieli puhua suull; Siell
on kaikki ihanaista, Mitä silmil katellan,
Siel saadan ijät maista, Rakkautta Ju-
malan.

v. 2. Ei siell murhen äändä kuulu
Ilo siell on tylläinen, Sielä on uuden
wirren humu Wani kaunis kandelen, Sielä
harput peljästi soiwat, Pyhäin kuoris lu-
maja: Siell on sielull tähdet woimat,
Täyttä Herraa kunnia.

v. 3. Siellä myhäät kerkiästi kiittää
Rammot ilost hyppelee. Ei siel enää mi-
tän pyyttä, Jota ei siellä löytynee, Täy-
dellisyys on jo tullut, Pois on kaikki wa-
jaus; Wanha Adam on jo kuollut Hau-
taan jäänyt turmellus.

v. 4. Siellä taiman tawarata, Saa-
dan ijät omista, Ihe kunniah Jumalata,
Kaswain saadan kahella, Ei siell köyhys
ruumillinen Syhdänd enä rasita; Eikä puu-
tos hengellinen Tunnon päälle kolkuta.

v. 5. Siel on taitto tähdellinen, Rak-
kans ylige wuotawa: Siell on ruumis
hengellinen Kirkaudest hohtawa Ei siell
taudit enä waiwa Eikä ruumin sairaus;
Ei siell syndi enä paina, Siell on kaikist
wapaus.

v. 6. Engelitten kaldaisiri, Syndiset
siel

Hengellinen Laulaja.

Ensimmäinen vihko.

Kokoillut

G. I. A. . . . n G. . . . e.

Toinen painos.

Lurussa,

G. W. Wilénin ja Kumpp. kirjapainossa, 1873.

19.

Dikian rukouksen voima.

1. Kaikkinaiset kiusaukset Awaawat tien rukoukseen; — Rukous on taivaan awain, Sen on uskovaiset hawain', On myös tuulen woiman wiennyt, Sen on monen koetus tiennyt.

2. Viel' se juben suunkin sulkee, Ett' hän niinkuin kriimuss' sulkee. Meren aallot seisah- taapi, Vuoret myöskin halkaisepi, Ilman yhtään wasarata, Ilman käsil' hafkaamata.

3. Wanhi-huoneet aukaisepi, Kuolleet ylös- herättääpi; — Halkaisepi meri-wedet, Sitoo Herran wihan kädet. Joosua jo aikauansa So- tei rukouksen kansja.

4. Niin ett' aurinko ihmetteli, Kosk' hän alallansa oli. Rukous on uskon-silta, Jota myöden joka ilta, Taidamme mennä iloiten, Olitse kaikkein murheitten.

5. Rukouksen kädell' alat', Taidamme myös Jesust' halat. Rukous on myös se tykki, Jolla tappaa vielä nytkin, Dikia Kristitty wiholliset Alkonaiset, siälliset.

6. Rukous tuo myöskin tuulen, Rukoile waan ett' Jumala kuulee. Sateen jo Elian ajaall' Toi waikka pilwet oli hajaall', Kuin waan Pyhä Henki ohjaa Niin on annettu lu- wattu lahjaa.

7. Niemu-wuoden pasunalla, Uskon-äänell' heliällä; — Jerikohon murrit raukeis, Niin että

Sionin

Juhla-Wireet,

Salullisten Sieluin ylöstehoiturexi,
Herran Jumalan armollisia ja
suloisia hyviä töitä

Christures Jesures,

Toista Juhlina saarnatan, pidemmäsä ehto-
puolelle päiwä tutkiman ja halajamon;

Toisa

Uhammat Wireet, kaikkein Juhlapäiwän päässä
muosikautena: ei ainoastans Sunnuntain ja Juhla-
päiwän oikein löytämisen awuri; mutta myös
parannuren, uskon, rakkauden, uuden kuullaisuden,
toiwon, läsiwällisyyden tarperi, täsä
Kirjasa kokoonpandut owat.

Songa

Ensimmäisen Osan

Wuonna 1769

On pránttiin andanut

ABRAHAM ACHRENIUS.

JURUSA, 1831.

Prändätty J. C. Frencckellin ja Pojan tykössä.

Wireet.

99

Kolmas

Peluntai Juhla Wireti.

Pyhän Hengen armon waikutusten salaisudesta
ja julkisudesta armoitettuun sieluin tykössä.

Wesitän kuin Ruogalainen: Förbida H:nen Gud ic.

Jos armon olet saan Ja armon hengen
myös Niin pyhä armon waan Ja pyhän Hen-
gen työs: Niin sinun uskos tukoistu, kost
suruttomain surkastu; Sill halu harras sy-
dämen Ain saatta lembymän: Siin pyhä hen-
gi waikutta, Kusa hän oikein asu saa, Wähön-
dynes nöyräs sydämes, Uskosa eläwäs.

2. Jos es ain julkisest Sä tunne liikutus,
Niin kuiteng salaisest Suo H:ra waikutust;
Että waiwan tunnet wammari, Ja hengen mur-
hen kuormari; Siin halaja kuin kuitwas maas
Sun sielun tawaras, Kuin Christures on
Jesures; Siin halawaises sydämes Dn py-
hän hengen waikutus, Ja armon salaisus.

3. Siin uskos wahwistu Ja koetellan niin,
Ett se woi tukoistu Jesures rippu kiin:
Waike murhen tuulet liikutta Ett hywä laiho
hääly saa, Ja tuulis niinkuin lainehti; Niin
laiho purjehti, Kuitengin hywään haminaan,
Jäll päiwän paistes taitwahan; Niin armo
myöskin waikutta, Ett paisten sielu saa.

4. Siin työpy julkisest Sen hywän laiho-
maa Auringon lämbymäst, Kuin paisten wii-
mein saa: Mutk salaisesti pilwi sääät Jo en-
nen tule tähtäpää: Niin armo myös, waike
murhesa Sun uskos kaswatto: Song jälken
tullee

Q 2

A 104

Yri Hengellinen

Weisu,

Kauhavan Seurakunnassa luovalliseksi tilaksi, nuhteromaksi seuraksi, Eristilliseksi harjoitusiksi, ylösojateldu ja weisattu yhdellä Studentillä, joka tähän saakka, Karkivimmellä kolme Ujastaikaa, on sokeudessa elänyt. Jumala itse käski ja lehoitta meitä rukoileman, rukoillat lakkamata sano hän. Kuyl huuda minua hädästä, Psalmis 50. Kauhavalla sinä 3 p. Tammi Kuus 1822.

Johannes Sundell.

Weisaten niinkuin: O Herra Ilo suuri, 16.

Waiwas on vuhenna ollut, Ja Helvetin waiwaisuus; Waan ei vielä asjari tullut, Se yhteinen parannus.

v. 2. Parannusta Herra waati kaikil-da meilä syndisid, Eikä sieluans tuhlatasai, Kallihisti ostettu Christuselä.

v. 3. Eikös Ihmisen täällä Pida olla aina sodasa, Orjus kaikill maan päällä, Koto kartano mullasa.

v. 4. Surutoin ei saisi olla; Waan muista sieluns pääll. Kerran tule wuoro kuolla, Lugunlastu on tehtävä tääll.

v. 5.

v. 25. Ei ole silmil nähty Eikä korwii kuuldu myds, Mitä passari kaikille saattu, Kuin uskos päättänyt työns.

v. 26. Turwasta vielä sanon, Waikka en woi tuomita: Wisisti kaikki saane armon Jolla woima rukoilla.

v. 27. Rukoilla käskyt owat; Waan synneis elä ei. Jotka siitä wastaan owat, Saawat kerran kuulla ei.

v. 28. Rukoilla Moses tohti, Manasse, Dawit, myds, Publikani Tempelis koitti, Lõi rindoins samas tyds.

v. 29. Armosta Herra autta Ettei he wäsy tiel, Jotka ei rukoile suotta, Lohdutta murhes wiel.

v. 30. Jesus its kaikkiä autta Kuin hänen turwawat, Hänen Nistins, kuolemans kautta, Laiwaasen tulewat.

v. 31. Siunatut Herrasda kaikki Me jo lasten liitosa; Ja toiwottaisim ratki Iloo Abrahamin helmasa.

v. 32. Hosianna! weisan: Amen. Yri köyhä matkamies; Totta onnellinen kenen, Jos oikein osan ties.

Präntätty tänä wuonna.

Hengellinen Laulaja.

Ensimmäinen wihko.

Kokoillut

G...n G...e.

Toinen painos.

Lueusfa,

G. B. Wilénin ja Kumpp. kirjapainosfa, 1873.

5.

Ijankaikkisesta elämästä.

1. Elämä ja elämä, Ja ijankaikkinen elämä ;: Tuoll' woiton maasfa ja taiwaasfa!
On ijankaikkinen elämä ;:

10

2. Jesuksen kansfa yhdistys, On ijankaikkinen elämä ;: Se alkaa täällä jo maiden päällä, — Ja kestää ijäti taiwaasfa ;:

3. Jumalan lasten yhdistys, On ijankaikkinen elämä ;: Se alkaa täällä jo maiden päällä, Ja kestää ijäti taiwaasfa ;:

4. Elämässä' ja elämässä' Ja ijankaikkisessä' elämässä' ;: Siellä kiitetään ja kiitetään! Ja ijäistä kiitosta weisataan ;:

5. Uusi taiwas, ja uusi kaupunki, Kirkkaudesta hohtaawa ;: Siell' Jumalan walitut suurella riemulla, Toisiansfa kohtaawat ;:

6. Eipä tätä iloa, eipä tätä riemua, — Taida fukaan arwata ;: Eikä sitä autuutta, eikä sitä funniaa Joka siellä sieluja wirwoittaa ;:

7. Tähän tarwitaan uusi mieli, Joka tämän taitaa käsittää ;: Tässä wief' tarwitaan uusi myös kieli, Joka tämän woipi selittää ;:

8. Alku on tällä autuudella, Loppua ei ikänä ;: Ijankaikkisesti siellä Oi ole sielujen ikänä ;: Amen.

A 106

Taiwan tielle

Hengellinen

Wartia

Sionin Tyttärillen

josta

Kuuletta mitä yd kuluu: Esat. 21: 11.

josta, tämän

Ensimmäisen hetken,

Muutamista hartaista weisuista waarin otet-
taa, on edes pannut,

D. L.

Jlm. Kir. 20: 6.

Autuas ja Pyhä on se, jolla on osa siinä
ensimmäisessä ylönonousemisessa, niitten yllize ei
ole toisella kuolemalla yhtän waldaa: waan
he tulewat Jumalan ja Eristoren Papiri ja
halligewat hänen kansansa tuhannen vuotta.

 LUDWIG, Wuonna 1828.

Peändäty J. C. Seenkellin ja Pojan tykönä.

Kanda, Kalkin kivet kätches, Kalkenda, Lun-
nias anda, Kalkilda etebes.

v. 15. Nous ylös rakas Herra, hä-
witys hillike: Kään tygös kansat kerran:
Yd niit kuin willigee. Kirwoit meit pahast
kaikest: Wie loppuisa mailman, Sioisemaan
ijäisest, tykönä Jumalan'.

Kolmas:

Weisatan kuin: No 298. Ol hywä Jumal 100

v. 1.

Kailk tygöni tulkat, Paimen paras niin
huutaa: Syndiset kariat kuulkaat, Ett ar-
mo mieleenne muuttaa. Jos syndi sydänd kai-
wa, Niin kuollon' lohduuttaa: Ketä tundo
oma waiwaa, Sitä weren' wirwoittaa.

v. 2. Ei niin suuret syndistä: Ei rietast
illiätä, Ei kurjaa wiheliäistä: Ei kuollut
pensiätä, Ei löyhää saastaista: Ei tyhjiä
paljasta, Ellen mä rakasta, Kuin anstion'
alasta.

v. 3. Ett' kuulla äänen' nähden: Ett'
maistaa ristin' waiwat. Ett' karsia nimen'
tähden, Se awaa armo-taiwat. Mik karia
murhehdit, Koff köyhi armahdin, Wailk
syndis suuret lie, Ne weren' kuin wirta wie.

v. 4. Sä köyhin kaikista, Jesusta kiitä kii-
waast, Saat kylläs armosta, Jh autun armo-
taiwast

A 107
puuttuu

A 108

Hengellinen
Wartia

Sionin Tyttärillen

josta

Kuuletta mitä yd kuuluu: Esat. 21: 11.

josta, tämän

Ensimmäisen hetken,

Muutamista hartaista weisuiista waarin otet-
taa, on edes pannut,

D. L.

Jlm. Kir. 20: 6.

Autuas ja Pyhä on se, jolla on osa siinä
ensimmäisessä ylönonousemisessa, niitten yllize ei
ole toisella kuolemalla yhtän waldaa: waan
he tulewat Jumalan ja Eristuren Papiri ja
halligewat hänen kansansa tuhannen vuotta.

LUDWIG, Wuonna 1828.

Peändäty J. C. Seenkellin ja Pojan tykönä.

taiwast Kaq haawan' huutawat, Syndisill
lunastust: Viel weren wuotawat, Särje-
tyill wirwoitust.

v. 5. Ah Paimen armoinen, Kuinga
laumas lahjoitat, Tääll mannoll autuden,
Kans wedellä wirwoitat, Elämän armo-läh-
test, Mull berkku, puku suur: Kulläbnnyä
autun tähteist, Sun pöytäs ääres juur.

v. 6. Siis kiitost weisan ain, Sull ar-
mias Jesu HErran: Et weres, elos sain.
M kiitet monin kerran: Sun haawas we-
rihies, Sun riktis waiwoisan, Awatun sy-
dämes, Min muistan murheisan.

Reijäs:

Weisatan lwin: No 391. Suur hartast 12.

v. 1.

Kaq Jesus riktis rippuu, Minullen siuna-
us, Etten mä jäis mun liukkuun', Oleman
kirous; Waan autun peri saisin, Jong we-
ri-ylinallans, Syndisill ansait taisti, Je-
sus ig kuolemallans.

v. 2. Kaq kuing hänes sydän palaa, Käl-
kouden liekistä: Mi kuinga weri wuotaa, A-
watust kyljestä; Se pelastust nyt lausuu, Ett
armo oikeuden Edest syndisill paisuu, Ja
awais autuden.

v. 3. Nyt tahdot soada palkan Waiwa-
stas, kuin sull' tuott', Riktisä, wainoo pillak,
kolm kymmend kolme wuott: Sydämen hitan,
kyl.

Uutta

Zumalista Birttä.

Ensimmäinen Birtsi:

D nousemus ja elämä, 2c.

Toinen Birtsi:

Ah aika on jo ajatella 2c.

Kolmas Birtsi:

Mä lähdin kylwön leikkaman, 2c.

Painetut tänä Buonna.

Ensimmäinen Birtsi:

W. l. D Jesu Christe wiatoin! 2c.

1.

D nousemus ja elämä, Ja sielun Piispa
wäkewä, Jesu, kuul rukoukseni, Ja ole
matka-kumppani.

2. Kulkeisan tietä mailman, Käst Eri-
gelis oll' seurasan, Ett he sen pisku lindu:
sen Sieluni weisit taiwasen.

3. Sill aikani jo lähesty, Suo Jesu
etten hämmästy, Mut kilwoittelen uskosa,
Weres ja ansios woinasa.

4. Ett pyhäis kruunun perisin, Ja wal-
keil waatteil seisoin Edesäs niinkuin pal-
welja; Ah Jesu, auta minua.

5. D rakkain Nsi-Paimenen, Sun tygös
raukka pakenen, Kuin lugun lastul waadis-
an, Joudu edesän wastaman.

6. Ett minä pyhain lammasten, Para-
disin asuwitten, Cherubimein, Seraphimein
Kausa saisin weisar wiipmein.

7. Siin

A 110